

ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

ΔΙΔΑΔΙΚΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ:ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΑΞΗ:Β ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ (Β1,2)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΑΣΙΩΤΗ

ΑΦΟΡΜΗΣΗ: «Βγαίνοντας από το σχολειό» Ζακ Πρεβέρ

ΣΚΟΠΟΣ-ΣΤΟΧΟΙ

- ✚ Οι μαθητές/τριες να εμπνευστούν και να καλλιτεχνήσουν προσωπικά ποιητικά δημιουργήματα.
- ✚ Να προσεγγίσουν το χώρο της ποίησης μέσω ενός υπερρεαλιστικού ταξιδιού αλλά και με ακούσματα άλλων ποιητών(ηχητικά CD με απαγγελίες ποιημάτων από τον ελλαδικό χώρο,ποιητικές συλλογές,χρήση του ψηφιακού σχολείου-Σπουδαστήριο νέου ελληνισμού ,επιδράσεις του υπερρεαλισμού στη ζωγραφική π.χ.Εγγονόπουλος)
- ✚ Να παράγουν , να αυτενεργήσουν,να λάβουν πρωτοβουλίες ,να κατακτήσουν λέξεις-καλλιτεχνήματα,να χρησιμοποιήσουν την ομιλούμενη γλώσσα δημιουργικά και αισθητικά.
- ✚ Να καταγράψουν λέξεις και φράσεις από τις ποιητικές ερμηνείες και να τις αναπλάσουν.

Λαμβάνοντας ως ποιητικό ξεκίνημα το ποίημα του Πρεβέρ, τα παιδιά διαγράφουν το προσωπικό τους ταξίδι με τα δικά τους μέσα.

Ας το απολαύσουμε!

Συνακρίσαμε...

Έναν σιδηρόδρομο
με ξύλινες σανίδες
Σανίδες που σιγά-σιγά
Σε φύλλα και άνθη άλλαξαν
Και Σάφνου βρεθήκαμε
Σε ένα κλάμασι λεβάνεσσι να βαδίζουμε
Κι από ένα άνθος βιάζεσι
Μια σαχφόνια άρρωσία έσταξε
Κι από μέσα λουλούδια περπατούσαν
Και δέντρα και παυλιά
Τότε κοντινέσσι θελήσαμε να πάμε
Και πάνω σην κλίση χλιαροήσαμε
Και μέσα σην σαχφόνια πέσαμε
Πάνω σε έναν ηλιανθο προσειωθήκαμε
Και από εκεί σε μια αιωρούμενη φμπρέδα εκκινηθήκαμε
Μια πολυκύκλιτη φμπρέδα του σοφού διασκέδασε
Και κίελο κίελο από την Αισωπική έκανε
Μα εσύ σε τόλο γελιότανε,
Μέσα σε ένα και νεκροφάνη κρατήρα πέσαμε
Και ξανά σην Γη βρεθήκαμε.

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ-ΛΥΚΕΙΟ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ

Σχολ.έτος:2012-2013

Το σκίτσο

*Συναντήσαμε το φως της αυγής
Σηκωθήκαμε ψηλά στα σύννεφα
Πετούσαμε πάνω από τις κορυφές
Από κόσμους χύμα
Τα φύλλα του φθινοπώρου
Ταξίδευαν κι αυτά παρέα
Ταξίδια αναζήτησης
Και βλέμμα ελπιδοφόρο
Συναντήσαμε τα γαρίφαλα του δειλινού
Η εικόνα της φύσης εφώλιασε στα βάθη του μυαλού μου
Ο ήλιος του απογεύματος εφώναζε τα βραδινά άστρα
Και αυτά βιάστηκαν να εμφανιστούν στο παράθυρο του ουρανού
Να φωτίσουν το σκοτάδι
Και να κρατήσουν αναμμένο το φως στις καρδιές των ανθρώπων
Συναντήσαμε άγκυρες με πλοία
Και ψάρια με ψαροκάλαμα
Τα μυριστικά μαλλιά των κοπελών στις ταβέρνες
Μας έφερναν δροσιά καθώς περνούσαμε πάνω από τα χρυσόπευκα
Δεν άργησε να τελειώσει όμως
Τα φανάρια που χοροπηδούν μας είχαν προειδοποιήσει
Ακούσαμε το κουδούνι του διαλείμματος
Ο ήλιος μας κούναγε το μαντίλι
Και οι ακτίνες του μας κατέβασαν και πάλι κάτω
Εκεί στην αρχή Την αρχή του σκίτσου*

Συναντήσαμε

Έναν σιδηρόδρομο
με ξύλινες σανίδες
Σανίδες που σιγά-σιγά
σε φύλλα και άνθη άλλαζαν
Και ζάφνου βρεθήκαμε
σε ένα κλωνάρι λεβάντας να βαδίζουμε
Κι από ένα άνθος βιολετί
μια σταγόνα δροσιάς έσταξε
Κι από μέσα, λουλούδια πετάγονταν
και δέντρα και πουλιά
Τότε κοντύτερα θελήσαμε να πάμε
και πάνω στην χλόη γλιστρήσαμε
και μέσα στη σταγόνα πέσαμε
Πάνω σε έναν ηλιάνθο προσγειωθήκαμε
και από 'κει σε μια αιωρούμενη ομπρέλα εκτιναχτήκαμε
Μια πολύχρωμη ομπρέλα που στο διάστημα ταξίδευε
και κύκλους γύρω από την Αφροδίτη έκανε
Μα εμείς στο τέλος ζαλιστήκαμε,
μέσα σε ένα του φεγγαριού κρατήρα πέσαμε
και ξανά στη Γη βρεθήκαμε.

Το ταξίδι των ονείρων

*Συναντήσαμε δυο δακρυσμένα βουνά
Δίπλα από μία καταγάλανη θάλασσα
Και ένα καράβι με καπετάνιο τον Πίτερ Παν
Γυρίζοντας στη Χώρα του Ποτέ*

*Μας πήρανε και ' μας μαζί ταξιδεύοντας
Σε ένα κόσμο φαντασίας
Όταν φτάσαμε όλα ήταν μαγευτικά
Τα αηδόνια κελαηδούσαν
Χρυσόπευκα χόρευαν στο ρυθμό
Των τραγουδιών των αηδονιών*

*Ξάφνου μου ' ρθε η έμπνευση
Για ένα τραγουδάκι
Με τον Ντάμπο το ελεφαντάκι
Ταξιδέψαμε σε χώρες μαγικές και μαζί μας
Για παρέα ήρθαν νεράιδες αστραφτερές
Τραγούδια είπαμε πολλά μα να σας πω
Δεν τα θυμάμαι*

*Σταματήσαμε στο δάσος το πυκνό σε ένα
Παραμύθι μαγικό
Συναντήσαμε τα τρία γουρουνάκια που
Μυριστικά είχαν τσουλουφάκια
Ήρθε και το απόγευμα μαζί με το φεγγάρι
Και ένα ποντικάκι ήθελε να πάει στον Άρη
Καθώς γυρνούσαμε στο σπίτι
Όλους τους αποχαιρετήσαμε με δάκρυα στα μάτια
Αφού θα τους ξανασυναντήσουμε
Στα ΑΣΤΡΑ!!!!*

Η ζωή στο μίσος

*Συναντήσαμε έναν έναστρο ουρανό
μεγάλο φωτεινό
με αγάπη ήταν φτιαγμένος
κοσμογυρισμένος
του ζητήσαμε να μας πάει βόλτα
και εκείνος μας απάντησε ότι θα μας πάει χωρίς φώτα
Ξεκίνησε η βόλτα στο μακρινό ουρανό
και ξάφνου συναντήσαμε ένα μέρος γαλανό
όμορφο και καθαρό
μπλε θάλασσα όμορφη ζωής
και μαύρα κάστρα καταστροφής
Και σε άλλα μέρη πήγαμε
μα τίποτα δεν είδαμε
που να θυμίζει μίσος
είναι κρυμμένο μέσα στην κάρδια
και σε κάνει να ξεχνάς τι σημαίνει ανθρωπιά
Είδαμε μίσος ,φθόνο και οργή
μα πουθενά δεν είδαμε κάποιον να αγαπά με όλη τη ψυχή
Όλοι οι άνθρωποι πιάνονται με τα αγαθά
Και χάνουν την ουσία
Μα υπάρχει και ελπίδα
που σηκώνει να ονειρεύεσαι πως είσαι ηλιαχτίδα
έτοιμος να νικήσεις του κόσμου της ζωής την πίκρα*

Συναντήσαμε

*Ένα κάτασπρο σύννεφο,
που έπαιζε ελεύθερο ,
στον απέραντο καταγάλανο ουρανό.*

*Πίσω του κροβότανε ο λαμπερός ο ήλιος,
που με τις ακτίνες του φώτιζε
τα θλιμμένα πρόσωπά μας.*

*Το σύννεφο μας ανέβασε ψηλά στον ουρανό
και με χαρά μας έδειξε τον προορισμό.*

*Στη διαδρομή γνωρίσαμε άστρα και πλανήτες,
που μας καλωσορίσανε στ' απέραντο διάστημά τους.*

*Από Αριανούς ξεφύγαμε που ήθελαν να μας πιάσουν,
να μας αιχμαλωτίσουν στα σκοτεινά κλουβιά τους.*

*Και φίλους γνωρίσαμε στα λαμπερά αστέρια,
που μας επέστρεψαν και πάλι στα όνειρά μας!!*

Συναντήσαμε

Βγαίνοντας από την πόλη μας

Συναντήσαμε

Μια μεγάλη άμαξα

Μια άμαξα με δυο άλογα

Ανεβήκαμε και μας έκανε μια βόλτα

Μια βόλτα αζέχαστη

Κι άρχισε να βρέχει

Κι όλα έλιωναν και σάπιζαν

Σαν να ήταν από ζάχαρη

Μια πόρινη βροχή

Που όλα τα έλιωνε και τα σάπιζε

Ευτυχώς συναντήσαμε

Ένα δρόμο χωματόδρομο

Μας έβγαλε σε ένα βουνό

Κι αρχίσαμε να ανεβαίνουμε και να ανεβαίνουμε

Κι όλο ανεβαίναμε

Κι από κάτω βλέπαμε

Σκόνη, κίτρινη σκόνη

Το μόνο που βλέπαμε

Ήταν καμινάδες που έβγαζαν

Αυτή την απαίσια σκόνη

Παντού υπήρχε σκόνη, κίτρινη σκόνη

Συναντήσαμε

Ψάχνοντας για το χαμένο μας μυαλό

Σιδηρόδρομο βρήκαμε μαγικό

Ταξιδεύοντας με βαγόνι χρυσό

Συναντήσαμε έναν ξάστερο ουρανό

Συναντήσαμε μια χώρα παιδική

Όπου όλα τα όνειρα έκαναν γιορτή

Είδαμε τον Γουίνι τον χοντρό

Που έτρωγε μέλι με αυγό

Ταξιδέψαμε με παγώνι φουντωτό

Και φτάσαμε στη ζούγκλα του Κονγκό

Βρήκαμε και τον Ταρζάν

Που ήταν μαζί με την Μουλάν

Είδαμε και τον Κάπτεν Χουκ

Που έκανε σερφινγκ στο νερό

Με ένα P&G μαγιό

Ταξιδέψαμε με μια μηχανή

Στη βόρεια άκρη της Γης

Ψάχνοντας για ένα θησαυρό

Που ήταν γεμάτος με χρυσό

Συναντήσαμε και τον Μίκυ Μάους

Που τον κρατούσε ο Ντόκτορ Χάουζ

Σε ένα έρημο νησί

Καθήσαμε μέχρι το πρωί

Συναντήσαμε και τον Ηρακλή

Που ήταν πρόθυμος πολύ

Και μας συνόδευσε στην επιστροφή

Μέχρι το επόμενο πρωί

Ταξιδεύοντας με ένα ταξί

Δεν βρήκαμε όμως το χαμένο μας μυαλό

Που ψάχναμε τόσο καιρό

Και που μάλλον θα έμεινε εκεί

Όπου κανένας δεν μπόρεσε να το βρει

Παρέα με τη φαντασία

Σε μια γωνία μέσα στα βιβλία.

Βόλτα με ένα μουσικό χαλί

*Ένα μουσικό χαλί
Μας είπε να πάμε μια βόλτα
Μέσα από σύννεφα λευκά
Σε πλανήτες μαγικούς
Μακριά από όλα αυτά
Που μας απασχολούν
Πάνω στη Γη
Να παίζουμε όργανα μουσικά
Να τραγουδάμε δυνατά
Με μικρόφωνο ένα αστέρι
Πολύ τραγούδι και μουσική
Να πιαστούμε από το χέρι
Έμπνευσή μας όλη η φύση
Θάλασσες
Βουνά
Ακρογιαλιές
Ήλιοι και φεγγάρια
Όλοι μαζί θα αναζητάμε
Έναν κόσμο ιδανικό
Το μέλλον τα παιδιά
Που χορεύουν
Και γελούν.*

Ένα ταξίδι μέσα στο όνειρο

Συναντήσαμε τον καταγάλανο ουρανό.

Πετούσαμε

Πάνω από τα ασπροβαμμένα σύννεφα

Παρατηρώντας τις ελεύθερες μορφές

Των ανθρώπων.

Μέσα στην καταγάλανη θάλασσα

Γεμάτοι χαρά και όνειρο

Βλέπαμε τις λαμπερές ακτίνες

Του απογευματινού ήλιου

Να κολυμπάνε μέσα στα αμέτρητα κύματα

Αντανακλώντας το φως τους

Στις κόκκινες πλαγιές

Με τα χρυσόπευκα

Με τα πολύχρωμα λουλούδια.

Ακούγαμε το ωραιότερο τραγούδι

Μιλούσε για το όνειρο, την ελπίδα, την ευτυχία, την παντοτινή αγάπη...

Ξεχάσαμε τη μαύρη κόλαση, την πόλη με τα σπασμένα φανάρια

Με τα σωριασμένα σπίτια, τα μαραμμένα λουλούδια, τις απογοητευμένες ψυχές...

Ζήσαμε την ομορφιά της φύσης.

Χαρήκαμε το λαμπερό φως του ήλιου.

Ο άνεμος φυσούσε και τα πεσμένα φύλλα του φθινοπώρου πετούσαν

Παρέα μ'εμάς. Ήταν κάτι υπέροχο, κάτι εξωπραγματικό!

Ταξιδέψαμε μέσα στο όνειρο,

Μέσα στην ευτυχία...

